

חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק) (תיקון מס' 4), התשס"ח-2008*

1. בחוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1961¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 – תיקון סעיף 1

(1) לפני ההגדרה "המפקח" יבוא:

"בעל תחנת תדלוק" – כל אחד מאלה:

(1) מי שבידו רישיון או היתר זמני לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-

1968², שלפיו ניתן לנהל עסק של תחנת תדלוק;

(2) מי שבהשגחתו, בפיקוחו או בהנהלתו פועלת תחנת תדלוק;

"המנהל" – מנהל מינהל הדלק במשרד התשתיות הלאומיות³;

(2) בהגדרה "המפקח", במקום "מנהל מינהל הדלק במשרד התשתיות הלאומיות" יבוא "המנהל";

(3) אחרי ההגדרה "המפקח" יבוא:

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג-1953³;

"מכירה" – לרבות הספקה, שיווק, הובלה, ניפוק לתחנת תדלוק או החזקה לצורך מכירה;

"מעבדה מאושרת", "תקן רשמי" – כמשמעותם בחוק התקנים⁴;

(4) אחרי ההגדרה "רשיון" יבוא:

"תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁴;

"תחנת תדלוק" – אתר שבו מתבצעת מכירה או הספקה של דלק לציבור בדרך של תדלוק⁵.

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 2

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "איסור מכירה וייצור של דלק";

(2) האמור בו יסומן "(ב)" ולפניו יבוא:

"(א) לא ימכור אדם ולא ייצר דלק שאינו עומד בדרישות שנקבעו לפי סעיף קטן (ב)(1), לשם הנעת רכב מנועי⁶:"

3. אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים
2א עד 2ד

"בדיקות תקינות דלק 2א. (א) (1) לא ימכור בעל תחנת תדלוק דלק אלא אם כן קיימת התקשרות תקפה בינו, או בין מי שהוא הסמיך לכך, ובין מעבדה מאושרת לביצוע בדיקות לצורך קביעת התאמתו של דלק הנמכר בתחנה לדרישות לפי חוק זה; בעל תחנת תדלוק יודיע למנהל על התקשרות כאמור, ועל סיומה או פקיעתה.

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ו באדר ב' התשס"ח (2 באפריל 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 98, מיום כ"ט בתשרי התשס"ו (1 בנובמבר 2005), עמ' 12.

¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 12; התש"ס, עמ' 85.

² ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

³ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

(2) נציג המעבדה המאושרת כאמור בפסקה (1) ייטול בכל שנה שש דגימות דלק מכל תחנת תדלוק, ויעבירן לבדיקת המעבדה; בדיקות לפי סעיף זה יבוצעו לפי הנחיות המנהל, במועדים שעליהם יודיע למעבדה המאושרת, ותוצאותיהן יועברו ישירות מן המעבדה למנהל; המעבדה או מי מטעמה לא יגלו את מועד ביצוע הבדיקה או כל מידע אחר הנוגע לביצוע הבדיקות לפי ההתקשרות, אלא אם כן אישר זאת המנהל; שר התשתיות הלאומיות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע מספר גדול יותר של דגימות שיינטלו.

(ב) התגלה בבדיקות במעבדה מאושרת כי דלק שנמכר בתחנת תדלוק אינו עומד בדרישות לפי חוק זה (בחוק זה – דלק לא תקין), ונמסרה הודעה על כך לבעל תחנת התדלוק, לא ימכור בעל התחנה דלק ממכל המספק דלק למשאבה, שאינו עומד בדרישות כאמור, אלא אם כן רוקן וניקה את המכל בהתאם להוראות המנהל, העביר את הדלק שרוקן מן המכל לבית זיקוק, וקיבל אישור מאת המנהל לשוב ולהשתמש במכל; אישור המנהל יינתן לאחר שמעבדה מאושרת תבדוק את הדלק במכל ותאשר למנהל כי הוא עומד בדרישות לפי חוק זה.

(א) הוגש כתב אישום בעבירה לפי סעיף 2, רשאי בית המשפט, לבקשת תובע, לתת צו לסגירת תחנת התדלוק שבה נמכר דלק נושא כתב האישום (בחוק זה – צו סגירה שיפוטי).
(ב) צו סגירה שיפוטי יעמוד בתוקפו לתקופה שתקבע בו ושלא תעלה על 90 ימים, אלא אם כן בוטל בתקופת תוקפו בידי בית המשפט.

(ג) הדיון בבקשה למתן צו סגירה שיפוטי יתקיים במעמד שני הצדדים, במידת האפשר; זומן בעל תחנה לדיון בבקשה לצו סגירה, ולא התייצב לדיון, רשאי בית המשפט ליתן צו במעמד צד אחד, ואולם בעל התחנה יהיה רשאי להגיש בתוך שבעה ימים בקשה מנומקת לביטול הצו.

(ד) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו סגירה שיפוטי שנתן, אם ראה שהדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עוברות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו.

(א) המנהל יפרסם רשימה של תחנות תדלוק שנמצא בהן דלק לא תקין בבדיקות שבוצעו לפי סעיף 2(א) או 14, ורשימה של תחנות התדלוק שאין להן התקשרות תקפה לפי סעיף 2(א)(1), למעט אם טרם חלף חודש ממועד סיום או פקיעת ההתקשרות כאמור, והמנהל שוכנע כי בעל התחנה פועל לחידוש ההסכם ובנסיבות העניין ראוי להימנע מן הפרסום; המנהל יפרסם את שתי הרשימות באתר האינטרנט של משרד התשתיות הלאומיות, ובכל דרך אחרת שיחליט.

צו סגירה שיפוטי .ב.2

רשימות תחנות תדלוק שאינן עומדות בדרישות לפי החוק .ג.2

(ב) המנהל רשאי שלא לכלול תחנת תדלוק ברשימה, או למחקה מהרשימה, אם הוכח להנחת דעתו שבעל תחנת התדלוק עשה כל שביכולתו כדי למנוע הימצאות דלק לא תקין בתחנה.

(ג) תחנת תדלוק תיכלל ברשימה של תחנות שנמצא בהן דלק לא תקין במשך שישה חודשים (בסעיף קטן זה – תקופת הרישום); נמצא בבדיקה נוספת של אותה תחנה, בתקופת הרישום, דלק לא תקין, לא יימחק הרישום לעניין הבדיקה הקודמת, כל עוד לא הסתיימה תקופת הרישום של הבדיקה הנוספת; נמצא דלק לא תקין בבדיקה נוספת באותה תחנה בתוך שישה חודשים מתום תקופת הרישום של הבדיקה הקודמת, יוחזר לרשימה רישום הבדיקה הקודמת, לתקופת רישומה של הבדיקה הנוספת.

המנהל ידווח לוועדת הכלכלה של הכנסת, אחת לשנה, על בדיקות תקינות דלק שבוצעו לפי סעיף 2א ועל בדיקות תקינות דלק שבוצעו לפי סעיף 14.⁷² דיווח לוועדת הכלכלה של הכנסת

4. במקום סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:

7. (א) העושה אחת מאלה, דינו מאסר שנה, או פי חמישה מהקנס האמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵ (בחוץ זה – חוק העונשין) –

(1) מוכר או מייצר דלק בניגוד להוראות סעיף 2;

(2) מוכר דלק בלי שרוקן וניקה מכל שהתגלה בו דלק לא תקין, בניגוד להוראות סעיף 2א(ב);

עבירות לפי סעיף קטן זה הן עבירות של אחריות קפידה.

(ב) המגלה מידע בניגוד להוראות סעיף 2א(א)2, דינו – מאסר שנה.

(ג) המסרב למסור מידע או מסמכים לפי סעיף 14 למי שהוסמך לכך כדין, או מפריע למי שהוסמך כדין לבצע פעולות לפי סעיף 15, דינו – מאסר שישה חודשים.

(ד) בעל תחנת תדלוק המוכר דלק בלי שקיימת התקשרות תקפה בינו לבין מעבדה מאושרת, בניגוד להוראות סעיף 2א(א)1, דינו – הקנס האמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין.

(ה) העובר על הוראה מהוראות לפי סעיף 14(1), (4) או (5) לחוק, בכך שלא נקט פעולה שנקבעה למניעת מכירת דלק לא תקין, דינו – הקנס האמור בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין.⁵

5. בסעיפים 14 ו-15 לחוק העיקרי, בכל מקום, במקום "המפקח" יבוא "המנהל".

תיקון סעיפים

14 ו-15

6. בסעיף 20 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 20

(1) האמור בו יסומן "א)", ובו, אחרי "שר התחבורה" יבוא "והבטיחות בדרכים, למעט לעניין סעיף 2א";

5 ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע הוראות לעניין סדרי הדיון בבקשה לביטולו של צו סגירה שיפוטי או לשינויו, לפי סעיף וד":
7. אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:
- "שמירת דינים 21. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע בהוראות לפי חוק התקנים."
8. תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו. תחילה

בנימין בן-אליעזר
שר התשתיות הלאומיות

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק לעידוד של שילוב וקידום של נשים בעבודה ושל התאמת מקומות עבודה לנשים, התשס"ח-2008*

1. מטרה
חוק זה מטרתו להביא לשינוי התרבות העסקית ולטפח מודעות ציבורית כדי לעודד שילוב וקידום של נשים בעבודה והתאמת מקומות עבודה לנשים וכן להורות.
2. הגדרות
בחוק זה –
- "התאמת מקומות עבודה לנשים" – לרבות התאמה של מקום העבודה, של דרישות התפקיד, של שעות העבודה, של נוהלי העבודה, של הכשרה מקצועית והדרכה, לנשים וכן להורות;
- "המועצה הציבורית" – המועצה הציבורית לשילוב וקידום נשים בעבודה שהוקמה לפי חוק זה;
- "משרד התמ"ת" – משרד התעשייה המסחר והתעסוקה;
- "הרשות" – הרשות לקידום מעמד האישה כמשמעותה בחוק הרשות לקידום מעמד האישה, התשנ"ח-1998¹;
- "שילוב וקידום של נשים בעבודה" – לרבות במתן עדיפות לאלה:
- (1) קידום נשים לדרגות בכירות ולעמדות ניהול;
- (2) שילוב וקידום של נשים מקבוצות אוכלוסייה המתקשות להשתלב במקומות עבודה;
- (3) שיפור תנאי ההעסקה והיקף ההעסקה של נשים;
- "השר" – שר התעשייה המסחר והתעסוקה.
3. (א) כדי לעודד שילוב וקידום של נשים בעבודה והתאמת מקומות עבודה לנשים, יעניק השר מענקים ואותות הכרה למעסיקים, על פי אמות מידה שיקבע, לפי המלצת המועצה הציבורית ולאחר אישור הוועדה לקידום מעמד האישה של הכנסת.

הענקת מענקים
ואותות הכרה
למעסיקים

* התקבל בכנסת ביום כ"ו באדר ב' התשס"ח (2 באפריל 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 201, מיום כ"ב בשבט התשס"ח (29 בינואר 2008), עמ' 144.

¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 171.